Mano svajonė

Atsikėlus vieną rytą,
Pastebėjau netyčiom:
Medžių lapai nudažyti
Lyg vaivorykštės spalvom.

Koks ten dailininkas dažo,
Šitaip tuos lapus gražiai?
O! Kad gaučiau jo teptuką,
Tai primarginčiau linksmai.

Nuspalvočiau savo kiemą,
Vien ryškiom, linksmom spalvom.
Šunys, katės, varnos, kuosos
Būt raudonom uodegom.

Sau šlamėtų ir šnarėtų
Medžiai, lapai prie namų.
O vaikai ten bėginėtų,
Džiaugtųs rudeniu gražiu...

Sau rymojau ir svajojau -
Būtų linksma iš tiesų.
Bet mintis visas nutraukė,
Šuns lojimas prie namų.

Eglė

RUDENS AKIMIRKOS

Lapai šlama, šnibžda, šnara,
O širdy – smagu ir gera,
Nusispalvino miškai,
Truputėlį ir laukai,
Lyg vaivorykštės spalvom:
Raudonom, gelsvom, žalsvom...

Pasiimsiu aš krepšelį
Ir nueisiu į sodelį.
Prisiskint labai skanių
Raudonskruosčių obuolių.

Prisivalgęs obuoliukų,
Nuėjau prie upeliuko,
Kišt pirštelį, antrą, trečią,
Pajutau, kad šaltis krečia,
Nesimaudysiu tikrai –
Šalta jau labai labai.

Kur man eiti? Ką daryti?
Eisiu miško aplankyti.
Ar gražuolė voverytė
Ir darbštuolė skruzdėlytė
Jau pasiruošė namus
Prieš šaltus žiemos speigus?

Prisivaikščiojęs ilgai,
Galvą užverčiu aukštai,
Girgsi, gargsi danguje,
O gal šaukia jie mane?
Paukščiai man sparnais mojuoja,
- Grįšim! Laukit! – vis kartoja.

Tai va toks tas rudenėlis,
Retas svečias – saulės spindulėlis.
Lapai sukas, tyliai krenta,
Vis dažniau lietus aplanko...

Saulius